

APOLLÓ PARANCSÁRA?

R. M. Rilke emlékére

„Valósítsd meg önmagad!” – szólt
benned a parancs hellén isten
tekintetét keresve a
torzó altest szobra nyomán.

A szoborból áradó erő
szilárdította akaratod!
Bár bennem működne ilyen
áramló isteni varázs...

Vajon varázsütésre is megy
rögtön ez a dolog vagy csupán
kivételes szerencsével jön
össze, ha mégis összejön?

42 ESZTENDŐK KÖZÖTT

A két év, mint két testvér áll
a kocsmá mögött, a sarkon...
– kezükben egy-egy AK 47-es
(fegyvertárból vagy piacról?)!

A régi év zord, kopasz őr
az új év fiatal, szakállas
s ábrándozó tekintetű.
– Rám (vagy ránk) várnak vajon ők?

Elengednek vagy belém lőnek?
De ha megúszom is, lesnek
még majd arrébb az út mentén
ifjabb s elszánt évek és évnők!

(pedig nem vagyok grafikus,
sőt majdnem megbuktam rajzból...
– ők mégis várnak rám konokul,
várják az alkalmas időt)